

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

kovo

11

PENKTADIENIS

Nr.29(1147)

Kaina 15 kap.

Numeris:

1. Dėl parašų rinkimo po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi prieš atominio karo grėsmę kampanijos pravedimo Tarybų Sąjungoje — 1 pusl.
2. Išveši mėšlą į laukus— žinok, kad derlius bus puikus!—2 pusl.
3. P. GRAŠČENKO. Antroji direktoriaus pusė—2 pusl.
4. A. VITRUK. Mūsų patyrimas auginant lubiną—3 pusl.
5. T. ŠATROVAS. Klubas—skaitykla už tolimesnį kolūkio sustiprėjimą—4 pusl.
6. J. GRUMŠLYS. Zootechnikos žinlas — kolūkiečiams—4 pusl.

Plėsti kukurūzų pasėlius

TSKP CK sausio Plenumas išskėlė visallaudinį uždavinį — per artimiausius 5—6 metus du-du su puse karto padidinti mūsų šalyje gyvulininkystės produktų gamybą. Plenumas nurodė, kad norint pasiekti tokio gyvulininkystės produktų gamybos padidėjimo reikia žymiai padidinti grūdų gamybą, sustiprinti pašarų bazę.

Vienas svarbiausių grūdų gamybos padidinimo bei pašarų bazės sustiprinimo šaltinių yra kukurūzų pasėlių išplėtimas. „Kukurūzų vertingumą, — sakoma Plenumo nutarime, — sudaro tai, kad viena ši kultūra tuo pačiu metu išsprendžia du uždavinius — grūdų resursų papildymą ir gero siloso gavimą iš kukurūzų stiebų“.

Mūsų rajone jau praėjusiais metais kai kurie kolūkiai sėjo kukurūzus. Tiesa, sėjo juos pažaisdami visas agrotechnikos taisykles, pakrikai, blogai įdirboje dirvoje. Ir nežūrind vis to, kukurūzai vis dėlto išaugo, o kai kuriuose kolūkiuose, kaip „Naujo gyventimo“ kolūkyje, davė po 350 cent žaltosios masės iš hektaro. Jau vien šis faktas byloja apie tai, kad mūsų rajono sąlygomis kukurūzai gerai auga, kad jie gali duoti gaustus derlius. Juk jeigu pažaidžiant agrotechnikos taisykles kukurūzai davė po 350 cent žaltosios masės iš hektaro, tai kokį gi derlių jie duotų, jeigu būtų auginami prisilaikant visų agrotechnikos reikalavimų?

Kukurūzų pasėlių plėtimė tikrai glūdi didelis spartaus pašarų bazės sustiprinimo rezervas. Mūsų rajone šiemet planuojama pasėti 500 hektarų kukurūzų, t. y. vidutiniškai po 30 hektarų kiekviename kolūkyje. Jeigu iš kiekvieno hektaro bus gauta nors po 30—40 tonų žaltosios masės, tai kiekvienas kolūkis galės paruošti po 900—1200 tonų aukštos kokybės siloso.

Žinoma, nereikia pamiršti ir kitų pašarintų kultūrų, kaip bulvės, daugiametės ir vienmetės žolės, grūdų mišiniai, šakniavaisiai. Reikia plėsti ir šių kultūrų pasėlius ir tokiu būdu dar labiau sustiprinti pašarų bazę.

Praėjusiais metais kukurūzai buvo sėjami pas mus išimtinai žaliajai masei. Tai netinkama praktika. Turime visus galimumus nuimti atskirai grūdus burbuolėse, kurių silosą galima panaudoti kiaulėms šerti, ir atskirai stiebus, kurių silosu šeriami stambūs raguočiai. Tada iš kukurūzų bus dviguba nauda.

Žymus kukurūzų pasėlių išplėtimas — labai svarbus ir atsakingas reikalas. Nereikia manyti, kad tai vyks savaime, be atkaklios kovos. Kukurūzai pas mus dar nauja kultūra ir, kaip kiekviena naujovė, ji praskins sau kelią kovoje prieš atskirų darbuotojų rutiną ir inertiškumą. Partinių organizacijų, žemės ūkio specialistų, kolūkių valdybų uždavinys — plačiai populiarinti šią kultūrą kolūkiečių tarpe, išaiškinti jos didelę svarbą stiprinant pašarų bazę, sudaryti kukurūzų auginimo grandis, organizuoti kolūkiečių apmokymą, kaip auginėti šią kultūrą.

Kukurūzai auga tik gerai patreštoje dirvoje. Vadinasi, planuojant kukurūzų pasėlių padidintą, reikia jau dabar pasirūpinti sklypų parinkimu bei mėšlo išvežimu. Tačiau tenka pasakyti, kad eilė rajono kolūkių, kaip J. Žemaitės vardo, „Bolševiko“, Mičurino vardo ir kiti, iš esmės dar nepradėjo mėšlo išvežimo į laukus. Ar galvoja kolūkių vadovai apie kukurūzų sėją, apie derlingumo kėlimą, jeigu jie taip nerūpestingai žiūri į mėšlo išvežimą?

Kolūkių valdybos jau dabar turi pagalvoti apie silosavimo įrengimus. Kukurūzų pasėlių išplėtimas pareikalauja žymiai padidinti silosavimo įrengimų talpumą. Todėl būtina pastatyti naujus silosavimo bokštus, cementines tranšėjas ir kitus įrengimus.

Kukurūzų pasėlių išplėtimas — didelis valstybinės svarbos reikalas. Reikia imtis visų priemonių, kad kiekviename kolūkyje būtų įvykdytas kukurūzų sėjos planas. Tai bus svarbiausias veiksnys stiprinant pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei, žymiai didinant gyvulininkystės produktų gamybą.

Ruošiamasi grūdinių kultūrų derliaus nuėmimui

KASKA-DARJINSKO srities laukuose vešliai žaliuoja javai. Visur išvystytas anksstyvasis žiemkenčių pasėlių akėjimas.

Srities kolūkiai ir MTS ruošiasi pilnutinai pasirengę sutikti derliaus nuėmimo dar-

bų įkarštį. MTS dirbtuvėse remontuojami kombainai, kurių dešimtys jau paruošti. MTS aprūpinamos naujų markių derliaus nuėmimo agregatais.

(TASS—ELTA).

Dėl parašų rinkimo po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi prieš atominio karo grėsmę kampanijos pravedimo Tarybų Sąjungoje

TARYBINIO TAIKOS GYNIMO KOMITETO PLENUMO REZOLIUCIJA

Tarybinio taikos gynimo komiteto plenumas pilnutinai pritaria ir remia Pasaulinės Taikos Tarybos Biuro išplėtinio posėdžio, įvykusio š. m. sausio 17—19 d. d. Vienoje, nutarimus, nes jie atitinka gyvybinius visų taikungųjų tautų interesus.

Pasaulinė Taikos Taryba paragino visas Europos tautas kovoti prieš militarizmo atgaivinimą Vakarų Vokietijoje. Tarybiniai žmonės kartu su visomis Europos tautomis yra kupini pasiryžimo sukliudyti vokiškojo vermachto sudarymą, pasiekti taikų Vokietijos suvienijimą ir užtikrinti tvirtą kolektyvinį saugumą Europoje.

Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimesi prieš atominio karo ruošimą išreikšta valia visų taikungųjų tautų, įvairių tautybių, įvairių politinių pažiūrų ir įsitikinimų žmonių, kuriuos jungia vienas siekimas išsaugoti taiką, apsaugoti žmoniją nuo atominio karo.

Tarybiniai žmonės — ištikimi kovotojai už taiką, tvirtai pasisako už atominio ir kitų masinio naikinimo ginklo rūšių uždraudimą, už visuotinį įprastinio apsiginklavimo sumažinimą ir efektyvios tarptautinės kontrolės šių priemonių įgyvendinimui nustatymą. 1950 metais visi suaugusieji Tarybų Sąjungos gyventojai pasirašė Stokholmo atsisaukimą dėl atominio ginklo uždraudimo.

Kovodama už tarptautinio įtempimo sumažinimą, prieš

atominio karo sukėlimą, Tarybų Sąjunga diktato ir atominio šantažo politikai priešpastato savą taikaus įvairių valstybių sambūvio politiką, draugystės ir savitarpio supratimo tarp tautų politiką, ryškiai išreikštą TSRS Aukščiausiosios Tarybos 1955 metų vasario 9 d. Deklaracijoje, kurioje kreipiamasi į visas tautas ir parlamentus.

Atominė energija turi tarnauti taikai ir žmonijos klestėjimui. Tarybų Sąjunga duoda atominės energijos panaudojimo taikiems tikslams pavyzdį. Visi tarybiniai žmonės su dideliu pasitenkinimu sutiko savo vyriausybės nutarimą dėl pasirengimo perduoti kitoms valstybėms mokslinį-techninį patyrimą atominės energijos taikaus panaudojimo srityje.

Tarybinė liaudis nebijo atominio šantažo bei amerikinių agresorių grasinimų ir reiškia tvirtą įsitikinimą, kad ir kitos taikingosios tautos nesisleis karo kurstytojų įbauginamos.

Tarybiniai žmonės pasisako už atominio ginklo uždraudimą ir jo gamybos nutraukimą todėl, kad jie nori apsaugoti žmoniją nuo tų nelaimių, kurias neša atominis karas.

Tarybinio taikos gynimo komiteto plenumas laiko reikalingu pradėti nuo š. m. balandžio 1 d. Tarybų Sąjungoje kampaniją parašams rinkti po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi prieš atominio karo ruošimą.

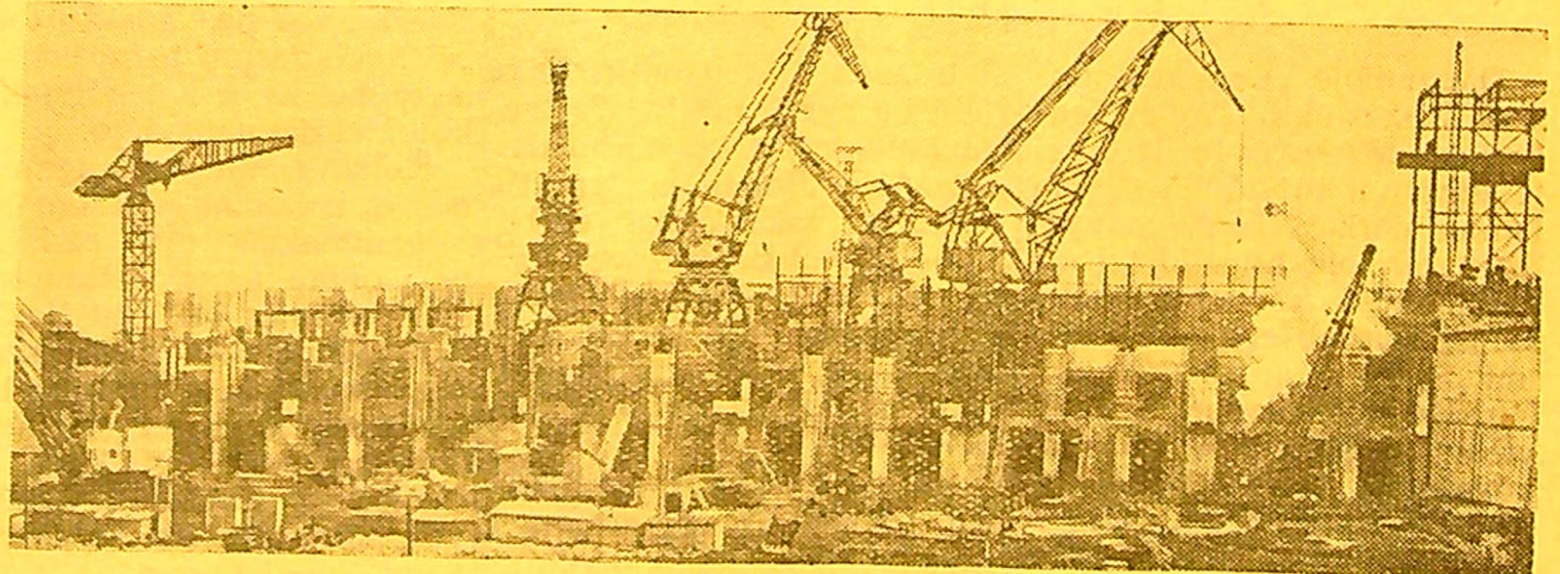
Plenumas su didžiu pasitenkinimu priima VPSCT, TSRS Mokslų akademijos, Tarybinių rašytojų sąjungos, Antifašistinio tarybinių moterų komiteto, Antifašistinio tarybinio jaunimo komiteto ir kitų tarybinių visuomeninių organizacijų, o taip pat daugelio kultūros, mokslo, meno veikėjų, darbininkų, kolūkiečių, įvairių religinių kultūrų atstovų pareiškimus, kuriuose jie paremia Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi prieš atominio karo ruošimą.

Plenumas reiškia gilų įsitikinimą, kad tarybiniai žmonės, visi kaip vienas, atsišiepė į Tarybinio taikos gynimo komiteto raginimą ir pasirašys Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi, sutvirtindami šį savo valios išreiškimą naujais darbo laimėjimais vardan tolesnio mūsų Tarybinės Tėvynės klestėjimo.

Kaip niekuomet susitelkusi apie Tarybinę vyriausybę ir Komunistų partiją, tarybinė liaudis tvirtu žingsniu žengs ir toliau pirmyn taikos keliu.

Tautos, gyvybiškai suinteresuotos ilgalaikė ir visuotinė taika, pasieks, kad būtų uždraustas atominis ginklas ir nutraukta jo gamyba. Atominė energija turi tarnauti ir tarnaus taikiems tikslams ir žmonijos pažangai.

Tamstosios jėgos, siekiančios sukelti atominį karą, bus priverstos atitraukti. Tautos tai pasieks. Taikos reikalas — teisus reikalas. Jis nugalės!

UKRAINOS TSR. Kachovkos hidroelektrinės statyboje prasidėjo lemiamasis laikotarpis. Abiejuose Dniepro krantuose vykdomas pasirengimas upei pertverti. Ruošiamas pirmas navigacijai laivybos šliuzas, kurio statybininkai įsipareigojo užbaigti darbą ligi balandžio 22 dienos. Didelėje dauboje, kur statoma vandens nuleidžiamoji užtvanka ir hidroelektrinės patalpos, vykdomi montavimo ir betonavimo darbai. Montuotojai sėkmingai baigė HES pastato konsolinių atramų armatūros įrengimą ir pradėjo vykdyti kitus eilinius darbus, numatytus projekte.

Nuotraukoje: hidroelektrinės statybos panorama.

J. L i c h u t o s nuotr.

(TASS).

Išveši mėšlą į laukus — žinok, kad derlius bus puikus!

Ar taip reikia rūpintis derliumi?

Petro Cvirkos vardo kolūkio valdybos posėdžiuose daug kalbama apie būtinumą gerai pasirengti pavasario sėjai, apie derlingumo padidinimą. Bet ar imamasi reikiamų priemonių, kad tai iš tikrųjų būtų padaryta?

Jau ne už kalnų pavasarį, o iki šiol į laukus išvežta vos 140 tonų mėšlo ir pagaminta 65 tonos durpių-mėšlo komposto. Niekas gi nesitima priemonių, kad mėšlo ir durpių išvežimas į laukus būtų paspartintas.

— Dvi savaites vežime mišką, o dabar gavome orderį ir pradėsime ruošti statybinę medžiagą, — ramiausiai atsako laukininkystės brigadų brigadininkai drg. Paradnikas ir Skvarčinskis. Jiems tarsi visai nerūpi, kad jų brigadose į laukus neišvežamos trąšos.

Mišką ruošti, be abejo, irgi reikalinga. Bet argi visa darbo jėga užimta miško ruošos darbuose, nejaugi nelieka kam vežti mėšlą ir durpes? Drg. Paradniko vadovaujamoje pirmoje laukininkystės brigadoje yra 73 darbingi kolūkiečiai, o iš jų tik šeši dalyvavo miško paruošų vykdyme. O ką gi veikė likusieji 67 kolūkiečiai? Pasirodo, kad jie nieko nedirbo. O jeigu šie žmonės kasdien dirbtų išvežant trąšas, tai brigada jau dabar būtų įvykdžiusi mėšlo ir durpių išvežimo planą. Reikalas toks, kad brigadininkas drg. Paradnikas paliko trąšų išvežimo darbus savietaigai. Apleto byloja ir toks faktas. Atvažiavęs iš miško, kovo 5 dieną drg. Paradnikas buvo iškvietas į kolūkio valdybos posėdį ir įpareigotas nedelsiant organizuoti durpių ir mėšlo išvežimą. Bet štai po valdybos posėdžio jau praėjo penktos dienos, o jis ir prišto nepajudino tiems darbams vykdyti.

Tokia pat padėtis yra ir trečioje laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje brigadininko drg. Skvarčinskio. Jis irgi ieško visokių pasiteisinimų, o negalvoja, kad pavasarį dirvos pasiteisinimais nepatėši, kad tam reikia mėšlo, durpių.

Kolūkyje yra visos galimybės sparčiai organizuoti durpių ir mėšlo išvežimą. Tai patvirtina kad ir antrosios laukininkystės brigados, vadovaujamos brigadininko drg. Malecko, pavyzdys. Šioje brigadoje darbo jėgos, palyginus su kitomis brigadomis, mažiau. Vis dėlto čia sparčiai vyksta durpių ir mėšlo išvežimas į laukus. Jau išvežta apie 90 tonų mėšlo ir pagaminta 65 tonos durpių-mėšlo komposto. Kasdien šiems darbams panaudojami keturi arkliai.

Reikalas, matyt, ne darbo jėgos trūkume, o brigadininko pažiūroje į savo pareigas, jo atsakomybėje už derliaus pakėlimą. Kolūkio valdyba, priėmusi nutarimą pradėti vežti trąšas ir davusi brigadininkams įpareigojimus, nesirūpina, ar jos nutarimai vykdomi. Valdyba nepakontroliavo nei brigadininko drg. Paradniko, nei drg. Skvarčinskio, ar jie pradėjo vežti į laukus durpes ir mėšlą. O tie sau ramiausiai nevykdo valdybos nurodymo.

TSKP CK sausio Plenumas išskėlė didelius uždavinius toliau didinant grūdų gamybą. Slektiant užtikrinti sėkmingą šių uždavinių įvykdymą, dabar reikia gerai pasirengti pavasario sėjai, išvežti į laukus kuo daugiau vietinių trąšų. Petro Cvirkos vardo kolūkio valdyba turi mobilizuoti visas jėgas trąšų išvežimui į laukus ir dabar, vykstant trąšų išvežimo mėnesiui, pilnai įvykdyti trąšų išvežimo planą.

A. B ū g a

Paspartinti vietinių trąšų ruošimo t e m p u s

Daugumoje „Lenino atminties“ žemės ūkio artelės laukininkystės brigadų išsivystė durpių ir mėšlo išvežimo į laukus darbai. Taip, pavyzdžiui, pirmoje brigadoje (brigadininkas A. Dubovskis) šiuose darbuose kasdien užimti 5 arkliai ir 10 kolūkiečių. Brigados nariai Stankevičius, Kostygovas, Šepilakovas per dieną išveža po 10-12 vežimų mėšlo. Padėti ruošti vietines trąšas iš MTS atvyko galingas traktorius „DT-54“. Traktorininkas V. Žvirėlė per dieną išveža po 20 tonų durpių. Kolūkyje jau paruošta 550 tonų durpių-mėšlo komposto. Tačiau trečiosios laukininkystės brigados brigadininkas J. Korotkinas visiškai nesirūpina būsimuoju derliumi. Pagal planą

ši brigada turi paruošti 200 tonų durpių ir mėšlo. Tačiau čia kolūkiečiai šio darbo dar nepradėjo. Brigadoje yra 19 arklių ir pakankamai darbo jėgos. Užuo organizavęs trąšų išvežimą, brigadininkas girtuokliauja. Po kelias dienas jis nepasirodo brigadoje, jokių nurodymų neduoda kolūkiečiams.

Nerūpestingam brigadininkui, už neatsakingą pažiūrą į savo pareigas, kolūkio valdyba buvo pareiškusį papertimą. Tačiau tai, matyti, jo nepaveikė.

Brigadininkui J. Korotkinui reikėtų rimtai pagalvoti apie savo atsakomybę už šių metų derlių ir kaip reikiant imtis darbo.

S. R a u g ē l i ū n a s

Lenktyniavimas išvežant mėšlą ir durpes

Išjungę į organinių bei vietinių trąšų paruošimo mėnesį, kai kurie rajono kolūkiai paspartino mėšlo ir durpių išvežimo tempus.

Iki š. m. vasario 10 dienos rajono kolūkiai paruošė sekančius šių trąšų kiekius:

Stalino vardo kolūkis — 560 tonų mėšlo, 450 tonų durpių.

Kalinino vardo kolūkis — 600 tonų mėšlo, 320 tonų durpių.

„Lenino atminties“ kolūkis — 350 tonų mėšlo, 200 tonų durpių.

„Raudonojo Spalio“ kolūkis — 660 tonų mėšlo, 20 tonų durpių.

„Pažangos“ kolūkis — 163 tonas mėšlo, 10 tonų durpių.

Ždanovo vardo kolūkis — 115 tonų mėšlo, 360 tonų durpių.

P. Cvirkos vardo kolūkis — 140 tonų mėšlo, 45 tonas durpių.

M. Melnikaitės vardo kolūkis — 80 tonų mėšlo, 40 tonų durpių.

„Garbingo darbo“ kolūkis — 450 tonų mėšlo.

„Pirmūno“ kolūkis — 400 tonų mėšlo.

Čapajevos vardo kolūkis — 350 tonų mėšlo.

„Tarybų Lietuvos“ kolūkis — 250 tonų mėšlo.

„Bolševiko“ kolūkis — 120 tonų mėšlo.

„Naujo gyvenimo“ kolūkis — 200 tonų mėšlo.

„30 metų komjaunimui“ kolūkis — 100 tonų mėšlo.

Mičurino vardo kolūkis — 70 tonų mėšlo.

— J. Žemaitės vardo kolūkis 40 tonų mėšlo.

Šie daviniai byloja, kad dar ne visi rajono kolūkiai skiria reikiamą dėmesį organinių ir vietinių trąšų išvežimui.

Jeigu Stalino vardo ir Kalinino vardo žemės ūkio artelėse jau išvežta po 900—1000 tonų trąšų, tai daugelyje kolūkių, kaip J. Žemaitės vardo, Mičurino vardo, išvežta vos po 40—70 tonų mėšlo, o durpių paruošimo ir išvežimo šie ir kai kurie kiti kolūkiai dar nepradėjo.

Kolūkių valdybos, agronomai ir laukininkystės brigadų brigadininkai turi padaryti galą organinių ir vietinių trąšų reikšmės keliant laukų derlingumą neįvertinimui, turi organizuoti jų paruošimą bei išvežimą, kad per mėnesio laikotarpį — ligi kovo 25 dienos — išvežtų į laukus visą turimą mėšlą ir pakankamą kiekį durpių.

Gabena mineralines trąšas

37 tonas mineralinių trąšų jau parsigabeno „Pažangos“ kolūkis. Dabar žemės ūkio artelė vėl gavo papildomai 27 tonas trąšų.

V. M i š k i n i s

Antroji direktoriaus pusė

Labai gražu, jeigu vyras paklauso savo antrosios pusės protingų patarimų šeimos židinio ir apskritai gyvenimo klausimais. Moterys ir vyras pas mus turi lygias teises — tai visiems aišku, kaip dieną.

Zarasų krakmolo dirbtuvės direktorius Dovydenas šį lygiateisiškumą supranta savytiškai: — Jeigu mane paskyrė įmonės vadovu, reiškia, ir mano žmona yra įmonės vadovas, tiksliau sakant, vadovienė. Jeigu aš, direktorius, reiškiu jai paklusnumą, tai apie žemesnius įmonės darbuotojus nėra ko net kalbėti — jie turi besąlygiškai direktorienės įsakymus vykdyti.

— Ir iš viso, mano žmona — tikras universalas, — džiaugiasi Dovydenas. — Aš neįsivaizduoju, kaip galėčiau be jos direktoriauti.

Direktorius taip kalba ne tik dėl to, kad jo žmona sugeba skaniai virti. Svarbiausia, kad ji sugeba ne tik savo vyrui, bet ir įmonei vadovauti. Štai, sakysim, direktorius išvažiuoja vienai arba net kelioms dienoms į komandiruotę ar asmeniniais reikalais, o dėl dirbtuvės jis visiškai ramus. Tuo atveju visus reikalus tvarko jo žmona. Ji įformina dokumentus, pasirašo ir uždeda antspaudą. Tiesa, dirbtuvei ji vadovauja gan vienpusiškai. Krakmolo gamyba ją mažiau jaudina.

Tačiau įmonės techniką, t. y. auto mašinas, tai ji tikrai išnaudoja iki dugno. Emilija Dovydenienė miktai moka rikiuoti automobilį transportą. Jeigu spidometras skaičiuotų ne tik kilometrus, bet ir fotografuotų, tai paaiškėtų, kad iš 17 tūkstančių kilometrų, kuriuos nuvažiavo naujoji automašina ZIS 151, ne mažiau kaip 14 tūkstančių kilometrų tenka direktoriaus žmonos daliai. Iš tokio spidometro galima būtų pamatyti, kada Dovydenienė važiavo turgun į Leningradą, pas geriausią šio miesto sluvėją, pas batsiuvinius, mokančius pasiūti modelinius batukus, ir t. t. ir pan.

Dovydenienės patvarkymai yra privalomi bet kuriam krakmolo dirbtuvės darbuotojui. Kažkaip atsitiko, kad šoferis Jakimavičius, būdamas užimtas įmoneje, atsisakė nugabenti ją asmeniniais reikalais. Na, ir gavo jis už tai iš direktoriaus!

— Kaip tu drįsai nevykdyti mano žmonos įsakymo! — visu balsu rėkė jis ant šoferio. — Visi mano pavaldiniai žino, kad Emilija — antroji direktoriaus pusė. Dovydenas pareiškė Jaki.na-

vičiui paskutinį įspėjimą. Dar gerai, kad šoferiui tai atsitiko pirmą kartą, priešingu atveju reikalus jam nebūtų pasibaigęs vien tik įspėjimu.

— Kas gi tvarko įmonės reikalus, kai išvyksta direktorius ir jo žmona? — gali kilti kam nors klausimas. Taip, pasitaiko, kai išvyksta abi pusės. Antai, Dovydenai kelias dienas viešėjo pas savo giminaičius Rokiškyje. Vadovauti įmonei buvo pavesta direktorienės namų darbininkei Linkelytei. Jai buvo ir apvalus antspaudas įteiktas.

Mes neketiname pradėti ilgo ir nuobodaus pokalbio, gilintis į Dovydenų šeimos kroniką. Kaip direktorius laikosi namuose, ir ką žmona pateikia jam per pietus — tai jo asmeninis reikalas. Tačiau kai jis leidžia savo žmonai ir namų darbininkei šeiminkauti ne tik namuose, bet ir tvarkyti įmonės reikalus — tai jau visai negerai.

Nustatyti, kaip atrodo gamyba Zarasų krakmolo dirbtuvėje, šiai šeimai šeimyniškai vadovaujant, nereikia jokių tobulų prietaisų. Faktai yra akivaizdūs. Brigadininkas Rutulis gamybinėse patalpose dažnokai girtuokliauja. Brigadininkas Burokas naktinėje pamainoje miega, neprižiūri, kaip eksploatuojami agregatai. Jo pamainose, kaip taisyklė, pažeidžiama bulvių perdirbimo technologija, būna blogos kokybės produkcija, dideli nuostoliai. O todėl ir tokie rezultatai: praėjusių metų gruodžio mėnesį krakmolo išleiga sudarė 70 procentų. Įmonė dirba ne visu savo pajėgumu. Pramonės kombinatė jau seniai sumokėta už plytas naujam pastatui, bet kadangi autotransportas „užimtas“, negalima jų atgabenti. Bulvės neapsaugomos, grobstomos.

Į Zarasų krakmolo dirbtuvę buvo atvykęs Grošikovas iš konservų ir krakmolo bei sirupo tresto. Jis čia išbuvo kokią savaitę, nieko blogo čia nepadarė, bet nieko ir nepamatė. Ir kaip jis galėjo matyti, jeigu direktorius prieš akis jam pastatė tamsaus stiklo butelį su skaidrius skystimėliu.

Reikia manyti, kad Lietuvos TSR Maisto prekių pramonės ministerijoje yra pakankamas skaičius blavių darbuotojų. Vieną iš jų reikia nusiųsti į Zarasus padaryti tvarią krakmolo dirbtuvę ir išmokyti Dovydeną skirti virtuvę nuo įmonės.

P. G r a š č e n k o
(1955 m. kovo 9 d. „Tiesa“).

Iš mokyklų gyvenimo

Įdomi paskaita

Dažnai skaitomos paskaitos mokiniams Girsų septynmetėje mokykloje. Prieš keletą dienų, moksleiviai išklausė

įdomią ir vertingą paskaitą „Kaip žmonės išmoko rašyti“.

M. G u b a n o v a s
L. M a l d a u s k a s

Renka kankorėžius

Degučių septynmetės mokyklos Nr. 1 mokiniai pradėjo rinkti kankorėžius, kurių sėklos bus panaudojamos jau-

no miško užveisimui. Daugiausia kankorėžių surinko mokiniai P. Norkūnas ir V. Janaudis. F. Č i ž i k a s

Kukurūzų burbuolių silosavimas

Visasąjunginis pašarų mokslinio tyrimo institutas sukūrė kukurūzų burbuolių silosavimo metodą, kuriuo išsaugojamas visas tos kultūros maistingumas.

Norint gauti gerą silosą iš kukurūzų burbuolių, rekomenduojama rinkti jas, sulaukus pieninio-vaškinio brandumo. Šiauriniuose rajonuose tai reikia daryti dar neprasidėjus šalnoms. Burbuolės, surinktos iš nupiautų žaliosios masės stiebelių, netenka dalies savo savybių. Burbuolės susmulkinamos kartu su apvalkalu, standžiai sudedamos ir suplūkiamos. Į silosą nieko nereikia pridėti, nes sulaukę pieninio-vaškinio brandumo, kukurūzai turi 65–72 procentus drėgmės ir daug cukraus.

Galima silosuoti ir nesumulkintas burbuoles, sudėdant jas sluoksniais tarp sumulktos žaliosios kukurūzų masės.

Silosos įrenginiai turi būti gerai iškloti. Jie pakraunami per 1–2 dienas. Institutas siūlo skirti burbuolių silosavimui nedideles duobes arba tranšėjas, padalytas į sekcijas. Siekiant išvengti pelyjimo ir išsaugoti visas pašaro savybes, sudėtas burbuoles reikia tuoj pat uždengti sumulktų žaliųjų kukurūzų stiebelių sluoksniu ir sandariai apdengti iš lentų sukaltais skydais. Iš viršaus duobė arba tranšėja ištepamos storu molio sluoksniu ir užpilamos žeme. Virš duobių ir tranšėjų rekomenduojama pastatyti lapines arba pašūres apsaugai nuo lietaus.

(TASS—ELTA).

„Lenino atminties“ kolūčio gyvulininkystės fermose pašarai šerimui paruošiami mašinomis. Tai žymiai palengvina gyvulininkystės darbuotojų darbą.

Nuotraukoje: kiaulininkė Z. Matusevič ruošia kiaulėms bulves bulvių smulkinimo mašina.

M. D e i č o
nuotr.

Daugiau pieno ir sviesto Tėvynei

Neseniai Zarasų sviesto gamybos įmonės kolektyvas gamybiniame susirinkime apsvairstė savo galimybes išleisti dar daugiau produkcijos padidinti, jos kokybę pagerinti, gaminių savikainai sumažinti.

Apsvarstęs esamas galimybes, sviesto gamybos įmonės kolektyvas priėmė eilę išpareigojimų: metinį pieno paruošų planą, sviesto gamybos planą įvykdyti ligi Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 38-ųjų metų. Visą sviestą gaminti tik aukščiausios rūšies, tame tarpe 65 proc. „ekstra“. Sumažinti gaminių savikainą, palyginus su 1954 metais, nemažiau 4 procentų. Padėti pieno prekėms fermoms siekiant gauti aukštą primelžimą—organizuoti naktinį gyvulių šerimą, teisingą pieno laikymą,

jo savalaikį pristatymą į įmonę.

Išpareigota plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą tarp pieno priėmimo ir separavimo punktų už aukštos kokybės žaliavos supirkimą, normatyvinių nuostolių sumažinimą ir už pieno priėmimo punktų ir sviesto gamybos įmonės puikų sanitarinį stovį.

Zarasų sviesto gamybos įmonės kolektyvas iškviė į socialistinį lenktyniavimą Dūkšto sviesto gamybos įmonę.

—Duosime Tėvynei daugiau puikios kokybės sviesto ir pieno gaminių,—su tokiu šūkiu įsijungė į socialistinį lenktyniavimą Zarasų sviesto gamybos įmonės kolektyvas.

S. Nazarenko

Zarasų sviesto gamybos įmonės direktorius

Tarptautinė moters diena rajone (Iš skaitytojų laiškų)

Rajono kolūkiuose, mokyklose, įstaigose įvyko iškilmingi posėdžiai, susirinkimai, vakarai, skirti Tarptautinei moters dienai pažymėti.

Pasibaigus pamokoms, M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokiniai susirinko į salę, kur mokymo dalies vedėja drg Bobinienė padarė pranešimą, skirtą Tarptautinei moters dienai. Degučių septynmetės mokyklos Nr. 1 moksleiviams pranešimą „Tarptautinė moters diena“ padarė mokytoja V. Šedukytė.

Gausiai susirinko į vakarą, skirtą Tarptautinei moters dienai pažymėti, Petro Cvirkos vardo kolūčio moterys.

Pranešimą padarė lektorius drg. Binkienė. Su Tarptautine moters diena susirinkusiasias pasveikino Kovališkių pradinės mokyklos mokytoja drg. Kumpinaitė. Pasisakiusios kolūketės drg. Survilienė, drg. Nastajienė kvietė moteris aktyviai dalyvauti kolūkinėje gamyboje. Kovališkių pradinės mokyklos moksleiviai surengė koncertą.

TRUMPAI APIE VISKĄ

Gauta nauja literatūra

Prieš keletą dienų rajoninis knygynas gavo naują literatūrą. Daugiausia gauta vaikų literatūros rusų kalba. Mažieji skaitytojai galės įsigyti gražiai iliustruotas knygučes, kaip Gavrilovo „Jegorka“, Nekrasovo „Senelis Mazajus ir kiškiukai“ ir eilę kitų.

E. G o r š a n o v a
rajono knygyno vedėja

Pateisina kolūkiečių pasitikėjimą

Gerai atsiliepia J. Žemaitės vardo kolūčio IV laukininkystės brigados nariai apie laiškiniukę M. Podpešnikovaitę. Drg. Podpešnikovaitė visada laiku atsiima iš ryšių skyriaus korespondenciją ir tą pačią dieną pristato ją adresatams.

Kolūkiečiai noriai prumeruojasi laikraščius. Tas padeda laiškiniukei sėkmingai įvykdyti spaudos platinimo planą.

J. K u r a k i n a s

Susirūpinti arklių priežiūra

„Tarybų Lietuvos“ kolūčio V laukininkystės brigadoje arklių priežiūrai neskiriamas reikiamas dėmesys. Arkliedėse tamsu ir šalta, arkliai šeriami kada pakliūva, nesilaikant šerimo grafiko. Dėl brigadininko drg. Pelenio nerūpestingumo brigadoje pakaustyti tik keli arkliai. Jais veža ir pašarus į fermas, jais važinėja ir brigadininkas, ir kolūkiečiai. Kiti arkliai nekaustyti, todėl ištisas savaites stovi nepanaudojami jokiuose darbuose.

Brigadininkui drg. Peleniui reiktų susirūpinti arklių priežiūra.

P. Š l e p e t y s Darbo pirmūnai—VLKJS nariai

P. Cvirkos vardo kolūčio pirminė komjaunimo organizacija dabar jungia 15 kolūčio jaunuolių ir merginų. Daugelis iš jų — kolūkinio darbo pirmūnai.

Neseniai į VLKJS eiles įstojo jaunuoliai Kuryla ir Pieviškis, kurie aktyviai dalyvauja visuose kolūkyje vykstančiuose darbuose.

E. K a l v a i t i s

Mūsų patyrimas auginant lubiną

Mūsų kolūkis pietryčių Lietuvoje, ir, kaip daugumos aplinkinių žemės ūkio artelių, dirvos yra smėlėtos ir smiltėtos. Čia nuo seno auginamas lubinas, nes be jo mūsų dirvose labai sunku išauginti gerus grūdinių kultūrų derlius. Net gi tuo atveju, kada kolūkiai turi galimybę patręšti dirvą mėšlu, lubinas, kaip žalia trąša, lieka nepakeičiamas. Tai paaiškinama tuo, kad lubinas turi savybę sukaupti dirvoje azotą ir suteikia dirvai organinių medžiagų. Be to, lubinas turi sekančias geras ypatybes: gerai išsilaiko, duoda didelius kiekius žalios masės ir sėklos, žemės bei jos įdirbimo atžvilgiu nėra lepus.

Lubino panaudojimas žaliajai trąšai įvairus. Pirmiausia mes jį panaudojame sideralinuose pūdymuose žemėminėms kultūroms tręšti. Jei-gu yra pakankamas kiekis sėklų, lubiną sėjame ir po derliaus nuėmimo kaip posėlinę kultūrą. Iki rudens lubinas duoda iš kiekvieno hektaro daug žalios masės, ku-

rios aparimas tolygus dirvos patręsimui 15 tonų mėšlu. Po lubino aparimo ir smėlėtose dirvose gaunamas 140–180 centnerių iš hektaro bulvių derlius.

Vertingas saldus lubinas ir kaip pašarinė kultūra, ypač gerai ji tinka kiaulių atpenėjimui ir silosavimui.

Neatsižvelgiant į oro sąlygas, mūsų kolūkis metai iš metų plečia lubino pasėlius: savo sėklomis 1952 metais lubinu buvo užsėta 70 hektarų, sekančiais metais — 100 hektarų. Perėjais metais mes užsėjome jau 270 hektarų, o šiais metais lubino pasėliai viršys 300 hektarų. Neseniai mūsų žemės ūkio artelė patvirtinta lubino sėklininkystės ūkiu. Šiame straipsnyje aš ir noriu pasidalinti kai kuriuo patyrimu auginant šią vertingą kultūrą.

Lubino sėjai reikia parinkti lengvesnes dirvas, gerai saulės apšildomas ir būtinai sausas. Be to, lubinas gerai auga vidutinio sunkumo priemoliuose. Minimali dygimo

temperatūra 43 laipsniai, šalnas iki 4–5 laipsnių, minus lengvai pakelia, todėl jį galima sėti anksti. Sėklai „lubiną“ sėjame balandžio pabaigoje. Mūsų kolūčio praktika rodo, kad lietingais metais greičiau prinoksta tie sėkliniai lubino sklypai, kur buvo sėjama tankiau. Karčiojo lubino į vieną hektarą išsėjama apie 200 kg sėklų, saldžiojo — apie 170 kg. Sėklos išsėjamos 2–3 cm gyliu. Jei-gu sėjant pasitaiko sausas laikotarpis, tuomet išsėjame giliau — 4–5 cm gyliu. Lubiną sėjame tik eilinėmis sėjamosiomis. Taip atlikta sėja sudaro sąlygas vienodesniam pasėlių sudy-gimui bei sėklų subrendimui.

Būtina sąlyga aukštiems lubino derliams gauti yra sėklų užkrėtimas gumbelinėmis bakterijomis. Tam reikalui naudojame nitrogeną arba azotogeną. Siemet mes lubinų sėklas jarovizuosime. Lubino sėklų jarovizacija užtikrins žymiai ankstesnį lubino sėklų subrendimą. Ši agropriemonė ypač labai

svarbi pašariniams lubinai, kurio vegetacijos periodas būna apie 120–125 dienas.

Lubino tręsimui naudojame fosforines ir kalines trąšas bei durpes. Patręšimas fostorinėmis trąšomis pagreitina lubino subrendimą. Jei-gu lubinas auginamas žaliajai trąšai, tai norint gauti daugiau žalios masės, labai naudinga tuos sklypus patręšti azotinėmis trąšomis, duodant į ha 40–50 kg amonio salietros.

Saldžiojo lubino su nesuplystančiomis ankštėmis pasėliams, kurio sėklų pirmą kartą į mūsų respubliką atvežta tokiu dideliu kiekiu, būtinai reikia skirti sklypus, kur nėra piktžolių. Saldžiojo pašarinio lubino pasėlių joki-u būdu negalima sėti arti karčiojo lubino pasėlių.

Didelę reikšmę lubino sėklininkystei turi savalaikis derliaus nuėmimas ir teisingas saugojimas. Daugelio Baltarusijos kolūkių, auginančių lubiną sėklai, ir Beniakonsko bandomosios sto-

ties praktika rodo, kad lubino derliaus nuėmimui reikia gerai pasiruošti. Auginant didelius lubino kiekius, reikia būtinai naudoti nuėmimui kombainą. Nuimant derlių kitais būdais — negalimas laiko tarpas tarp derliaus nuėmimo ir kilmos. Daugelis Lietuvos valstiečių nepagrįstai teigia, kad lubinas, išskultas rudenį, praranda daigumą.

Nuimant derlių kombainu ir kuliant jį, dalis sėklų būna nepribrendusių, turi nemažai drėgnumo. Todėl išimtas iš kombaino bunkerio lubino sėklas būtina tuojau praleisti per grūdų valymo bei rūšiavimo mašinas. Nepribrendusios lubino sėklos dvigubai didesnės negu pribrendusios, todėl jos lengvai atsiskiria. Sėklas džiovinoti geriausia saulėje. Tačiau visi kolūkiai, kurie užsiiminės lubino sėklininkyste, privalo pasistatyti grūdų džiovyklas ir erdvius sausus svirus lubino saugojimui.

A. V i t r u k
Eišiškių rajono Dzeržinskio vardo kolūčio pirmininkas

Klubas-skaitykla kovoje už tolimesnį kolūkio sustiprėjimą

Mūsų, Mukulių klubo-skaityklos aktyvas dabar didžiausią dėmesį skiria su pažindinimui kolūkiečių su TSKP CK sausio Plenumo nutarimais ir su TSRS Aukščiausiosios Tarybos antrosios sesijos medžiaga.

Savo veiklą pagrindinai koncentruojame laukininkystės brigadose, gyvulių fermose. Pagal nustatytą grafiką klubo-skaityklos aktyvo nariai organizuoja pasikalbėjimus, garsinius laikraščių skaitymus. Aiškindami kolūkiečiams partijos ir vyriausybės nutarimus, mūsų klubo tarybos nariai nepareina pro trūkumus, stengiasi juos išskirti ir pastebėti jų pašalinimo. Pavyzdžiui, 1-je laukininkystės brigadoje buvo sulysę arkliai. Į šią arklidę kelis sykius apsilankę aktyvo nariai pastebėjo, kad arklininkas Survila ir šios brigados brigadininkas Dubnikovas į arklių priežiūrą nekreipė reikiamo dėmesio, dažnai arklus duodavo kolūkiečiams, kurie nepristatydavo jų nei po kelias dienas. Brigadininkas Dubnikovas ir arklių priežiūrėtojas Survila buvo apsvarstyti kolūkio valdybos susirinkime, ir padėtis arklių fermoje pagerėjo. Arba dar pavyzdys: mokytoja Minkevičienė, lankydamasi pas kolūkiečius, dirbančius prie mėšlo išvežimo, pastebėjo, kad mėšlas buvo vežamas netvarkingai. Apleta tai ji pranešė kolūkio valdybai, ir buvo imtasi priemonių, kad išvežtas mėšlas nesugestų. Mūsų darbe keliant kolūkiečių darbo našumą, ugdat naujus pirmūnus svarbų vaidmenį vaidina socialistinio lenktyntavimo organizavimas. Soclenktyntų rezultatus skelbiame rodiklių lentoje ir kovos lapeliuose. Pavyzdžiui, II laukininkystės brigadoje buvo gerai organizuojamas mėšlo išvežimo darbas. Stiekdami paskleisti šios brigados gražią iniciatyvą, 1-je laukininkystės brigadoje išleidome kovos lapelius, kuriuose kvietėme I brigados kolūkiečius įsijungti į socialistinį lenktyntavimą. Kovos lapelių išleidimas davė gerus rezultatus — abiejose brigadose mėšlo išvežimas dabar sparčiai vyksta.

Gera priemonė kovojant už kolūkio tolesnį sustiprėjimą bei visuomeninės gyvulininkystės išvystymą — darbo pirmūnų patirties skleidimas. Mes šiam svarbiam klubo-skaityklos darbo barui skiriame ypatingą dėmesį. Neseniai organizavome fermos darbuotojų pasitarimą, kuriame mokytoja Minkevičienė perskaitė visą eilę priešaktinių kolūkių pirmūnų pasisakymų. Po to kolūkio geriausias kiaulių fermos darbuotojas Maleckas pasidalino savo darbo patirtimi. Šio mėnesio pabaigoje numatėme suruošti pirmūnų vakarą, kuris turės didelės reikšmės įdiegiant pirmūnų patirtį mūsų kolūkio gamyboje. Svarbią reikšmę mes skiriame sieninei spaudai. Reguliariai kiek-

vieną mėnesį klube-skaitykloje išleidžiamas sieninis laikraštis „Kolūkiečio balsas“, kuriame, šalia pasiekimų mūsų kolūkyje, taip pat parodomi atskirose ūkio šakose prileidžiami trūkumai. V laukininkystės brigados brigadininkas Tvardauskas blogai organizavo darbą, dažnai girtuokliavo. Klubo-skaityklos sieniniame laikraštyje šis brigadininko apsileidimas buvo griežtai kritikuojamas. Kritika neliko be pasekmių. Tvardauskas buvo apsvarstytas kolūkiečių susirinkime ir po griežto įspėjimo jo darbas pagerėjo. Sienlaikraštyje taip pat gerai dirbančių brigadininkų, fermų darbuotojų pasisakymus. Pavyzdžiui, II laukininkystės brigados brigadininko P. Oznansko pasisakymą „Kaip aš organizuoju pasiruošimą pavasario sėjai“, kiaulių fermos darbuotojo Malecko pasisakymą „Stengsimės įgyvendinti sausio Plenumo nutarimus“ ir kt. Kolūkiečiams laukininkystės brigadose organizuojame pasiskaitas bei pranešimus, suriščius su sausio Plenumo nutarimu.

Organizuojant TSKP CK sausio Plenumo nutarimo propagavimą kolūkiečių tarpe didelę paramą teikia mokytoja drg. Minkevičienė. Darbe daug padeda taip pat klubo-skaityklos tamprus ryšys su kolūkio valdyba ir brigadininkais.

Neteisinga būtų nematyti ir esamų trūkumų mūsų darbe. Pavyzdžiui, praėitą mėnesį gyvulininkystės fermose buvo numatyta kolūkio agronomui drg. Saliklytei perskaityti pasiskaitas: „Paukštininkystės išvystymo ir jos produktyvumo padidinimo priemonės“, „Paršiukų išauginimas ir apsaugojimas nuo ligų“. Deja, drg. Saliklytė per visą mėnesį nerado laiko nueiti į fermas. Šios paskaitos liko neperskaitytos.

Neužima savo vietos klube-skaitykloje foto montažai, lozungai bei plakatai, valduojantieji kolūkiečių laimėjimus.

Rimtą priekaištą tenka padaryti ir rajono kultūros skyriui, kad dalykiškai vietoje nepadeda organizuoti darbą. Mukulių klube-skaitykloje dirbu jau antrus metus, tačiau per šį laikotarpį nė karto niekas neatsilankė iš kultūros skyriaus, nepadėjo ištaisyti esamų klaidų. Organizuojamose kultūros skyriaus seminaruose irgi nieko konkrečiai nesužinojome, kaip organizuoti vieną ar kitą darbą. Nepapraktikuojama seminaruose ir atskirų kaimo kultūros darbuotojų pasisakymai, iš kur būtų galima irgi ko nors pasimokyti. Rajono kultūros skyrius turi pakeisti vadovavimo kaimo kultūrinėms įstaigoms stilių, tada ir mums bus geresnės galimybės teisingai organizuoti darbą kolūkiečių tarpe.

T. Š a t r o v a s
Mukulių klubo-skaityklos vedėjas

Zootchnikos žinias—kolūkiečiams

Mičiurinis agrobiologijos mokslas, pažangi tarybinė zootechnika atskleidžia neribotus galimumus vystyti žemės ūkį. Gerai įsisavinę zootechnikos dėsnius ir jų laikydami, tūkstančiai gyvulių augintojų tapo Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyviais, žymiai pakėlė gyvulių produktyvumą.

Zootechnikos žinių tvirtas įsisavinimas atneša didelę naudą. Tai ryškiai matyti ir iš visų rajone esančių pavyzdžių. „Bolševiko“ ir Karolio Poželos vardo kolūkiuose dvi gyvulių augintojų grupės baigė trijų metų kursus. Šie kolūkiai gyvulininkystės srityje pirmuoja rajone, plačiai žinomi ir už jo ribų. „Bolševiko“ žemės ūkio artelėje per paskutinius metus iš kiekvienos karvės primelžta daugiau kaip po 3000 litrų pieno. Karolio Poželos vardo kolūkyje per metus iš šimto hektarų žemės gauta daugiau kaip po dvi tonas kiaulienos.

Apie 300 mūsų Viljampolės rajono Raudondvario MTS aptarnaujamos zonos kolūkiečių gilina agrotechnikos ir zootechnikos žinias trijų metų kursuose. Agronomai ir zootechnikai kiekviename kolūkyje du kartus per savaitę veda užsiėmimus. Kas antras gyvulių augintojas mokosi.

Kolūkiečių zootechniniam apmokymui gerai vadovauja „Pergalės“ kolūkio agronomas Kl. Palaima. Jis siekia, kad kolūkiečiai ne tik teoriniai gerai susipažintų su naujomis zootechnikos priemonėmis, bet ir kad jas nedelsdami diegtų į gamybą.

Čia zootechnikos ratelio klausytojai gyvulininkystės fermų darbuotojai užsiėmimų metu jau išnaginėjo pašarų paruošimo būdus. Praktinių užsiėmimų metu jie pasigaminę įrengimus stambiųjų pašarų savaiminiam kaitinimui ir kalkinimui. Buvo sudarytas naujas maistingas rauguotių pašarinis davinys. Į

jį įeina šutinti šiaudų kapojai, koncentratai, šaknėlavai, druska. Pradėjus gyvulius šerti gerai paruoštais pašarais, karvės produktyvumas padidėjo per parą vidutiniškai dviem litrais.

Ratelio klausytojai, agronomo Palaimos vadovaujami, teisingai organizavo pašarų ruošimo darbą. Kapojus į fermą pristato pašarininkai. 3 karvių melžėjos kasdien pakrauna dėžes. Šis darbas trunka dvi valandas. Kadangi kolūkyje yra 12 melžėjų, tai kiekvienai jų prisiėma čia dirbti kas ketvirtą dieną.

Tokį pat pašarų ruošimo metodą pradeda taikyti ir kitų kolūkių gyvulių augintojai, zootechnikos kursų klausytojai.

Žemės ūkio specialistai, dėstantieji kursuose, turi kreipti ypatingą dėmesį į praktinių užsiėmimų organizavimą ir tai, kas svarbiausia šiuo metu gyvulių fermose. Zootechnikai ypatingą dėmesį atkreipia į veršingų karvių bei paršingų kiaulių bei atsivesto prieauglio priežiūrą. Kartu su einamoju kursu fermose praktiškai parodoma, kaip tai turi būti atliekama.

To dėka „Ažuolo“, „Raudonosios pašvaistės“ ir eilėje kitų kolūkių pastebima mažiau gyvulių susirgimų, čia prieauglis auga sveikas, išvengiama kritimų.

Vadovaudami trijų metų agrotechnikos kursams, žemės ūkio specialistai nemažą dėmesį skiria priešakinio patyrimo skleidimui. Beveik kiekviename kolūkyje yra žmonių, pabuvusių Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje Maskvoje. Kitiems kolūkiečiams jie pasakoja apie parodos pirmūnų pasiekimus, o specialistai nurodo kelius, kuriais galima ir vietos sąlygomis gauti aukštus išmilžius, didelį gyvulių svorio priaugimą, gerą motilinių kiaulių produktyvumą.

Daug reikšmės turi sumanus mokomųjų—vaizdinių

priemonių, naujausios literatūros gyvulininkystės klausimais panaudojimas. Žemės ūkio ministerija yra išleidusi nemažą populiarios literatūros apie gyvulių auginimą. Dėstytojai kursų klausytojams rekomenduoja naujausias brošiūras ir knygas, kurias noriai įsigyja patys kolūkiečiai, parūpina kolūkių valdybos.

Tačiau kursai dar nevyksta taip, kaip jie turėtų būti organizuojami. Nemaža ir trūkumų. Ne visi žemės ūkio specialistai pakankamai reiklūs sau ir besimokantiems kolūkiečiams. Nevisada teorinė mokyimo pusė tampriai siejama su gamybine praktika fermose. Per mažas dėmesys skiriamas sunkiųjų darbų fermose mechanizavimui. O šito klausimo kaip tik negalima užmiršti. Kursų lankomumas daug priklauso nuo specialistų mokėjimo gyvai ir įdomiai žinias perteikti kolūkiečiams. Jeigu dėstytojas patys tinkamai nepasiruošęs užsiėmimams, tegul ir nenustemba, kad kolūkiečiai nuobodžiaus ir blogai lankys užsiėmimus.

Šie ir kiti trūkumai yra iškeliami žemės ūkio specialistų pasitarimuose. Artimiausiu laiku organizuojame specialų pasitarimą šiuo svarbiu reikalu. Jo metu agronomai ir zootechnikai pasidalins kursų pravedimo patyrimu, atskleis esančius trūkumus ir numatys priemones jiems pašalinti.

Rūpintis, kad kolūkiečiai gyvulininkystę vystytų, į praktiką įdiegdami tarybinio mokslo ir gamybos pirmūnų pasiekimus, — garbingas ir tiesioginis mūsų, žemės ūkio specialistų, uždavinys. Juo daugiau mūsų rajone bus žemės ūkio meistrų, tuo greičiau bus įvykdyti TSKP CK Plenumo išskirti uždaviniai kolūkiams.

J. G r u m š l y s

Viljampolės rajono Raudondvario MTS vyr. zootechnikas

Liaudies demokratijos šalyse

Lenkijos pramonės vystymo laimėjimai

Kasmet keičia savo išvaizdą stambus Lenkijos Liaudies Respublikos pramonės centras — Silezija. Palyginti su prieškariniu lygiu anglies gavyba Silezijos šachtose padidėjo beveik pustrėčio karto. Šešerių metų plano metais Silezijoje pastatytos naujos šachtos, jų tarpe stambiausios šachtos „Zemovit“, „Vesela“, „Julian“ ir kitos.

Čenstekove statomas metalurgijos kombinatas, kuris gamybos apimtį atžvilgiu bus antroji šalies įmonė po Nova Hutos V. I. Lenino vardo kombinato.

Mongolijos Liaudies Respublikoje ruošiamasi pavasario sėjai

Mongolijos Liaudies Respublikos valstybiniai ūkiai ir aratų gamybiniai susivienijimai ruošiasi pavasario sėjai. Šį pavasarį Mongolijoje pirmą kartą numatoma sėti kukurūzus. Tam reikalui kiek-

lurgijos kombinatas, kuris gamybos apimtį atžvilgiu bus antroji šalies įmonė po Nova Hutos V. I. Lenino vardo kombinato.

Naujų objektų atidavimo eksploatuoti ir šiuolaikinės technikos įdiegimo dėka plieno ir ketaus gamyba Silezijos metalurgijos gamyklose padidėjo pustrėčio karto palyginti su prieškariniu laikotarpiu. (TASS—ELTA).

viename valstybiniame ūkyje sudaromi 10—15 hektarų ploto eksperimentiniai sklypai. Ši vertinga kultūra bus pasėta kvadratinio-lizdinio būdu.

(TASS—ELTA).

Naujos anglies šachtos Korėjos Liaudies Demokratinėje Respublikoje

Įvairiuose Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos rajonuose rengiamasi eksploatuoti turtingus akmens anglies telkinius. Ruošiamasi pradėti statyti 6 naujas šachtas Sinčchano, Korevono ir kituose anglies rajonuose. Paleidus jas į darbą, žymiai padidės anglies gavyba. An-tai, Sinčchano anglies kasyklos padidins gavybą 600—700 tūkstančių tonų per metus.

(TASS—ELTA).

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS